

231.

Z Hutiska.

Suš. 642. Bart. II. 78.

Zdlouhavě.

Šla dě-ve-čka do há-jí-čka do ze-le-né-ho, po-tka-la tam

ma-li-ří-čka čer-no-o-ké-ho.

Šla děvečka do hájíčka
do zeleného,
potkala tam malířička
černookého.

Malířičku černooký,
o to tě prosím,
vymaluj mně ten obrázek,
co v srdci nosím.

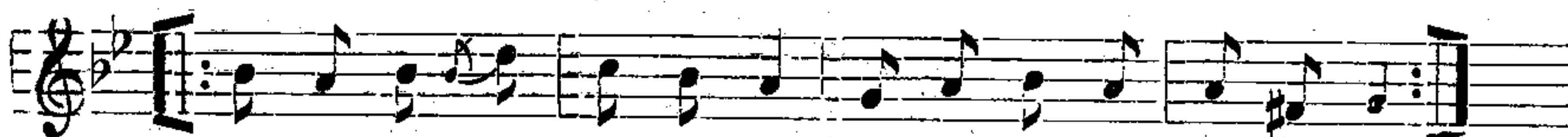
Nemaluj mně svaté Anny,
svatého Jána,
vymaluj mně, malířičku,
mého galána.

232.

Z Líšně.

Ho Sta-ří-ků ma-jó syn-ka, nechce mně já dat maměnka,

to je, Bo-že, sy-ne-ček, čer-ve-né jak hře-bí-ček.

Ho Staříků majó synka,
nechce mně já dat maměnka,
to je, Bože, syneček,
červené jak hřebíček.

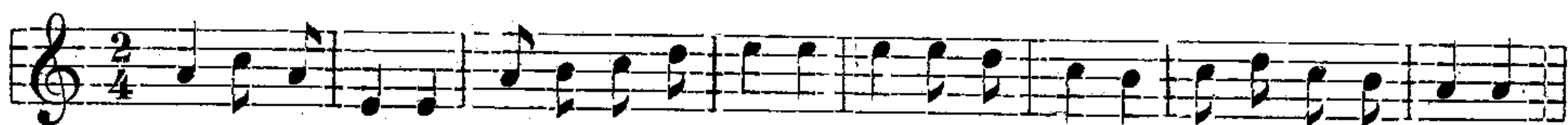
Včera sem já zas viděla,
dež sem do Brna běžela,
von bel synek v halině,
nevěděl, že potká mně.

Ha dež von de po dědině,
každé na ně vokazuje,
jak mo svěcijó šate;
viděla sem já take.

Debe věděl, že potká mně,
nebel be chodil v halině,
kamizolku bel be vzal,
halino duma nechal.

233.

Z Uherské strany.

Kaj idzem sama, ta je vršek, jama, kaj se šu-haj-ky, cesta ma-lo-va-ná.